

Тѣзи документи, освѣнь че не могатъ да оправдаѣтъ Самуила, нѣ още по-вѣче увеличаватъ неговото беззаконіе. Ако да не съществувахъ тѣзи писма, тогава щеше да се гледа на негова-та постъпка само като на едно насиліе, а сега тѣзи документи твърдѣ красно-рѣчиво свидѣтелствуватъ, че освѣнь насиліе-то, той и негови-тѣ братіе сѣ работили още чрезъ низки интриги, клевети, подкупванія, заплашванія и иная подобная симъ.

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА

Фанаріотско-шо бреме въ България. Българско-шо възраждане и църковни въпросъ.

Чрезъ растурияне-то на Охридска-та патріаршія и западни-тѣ Българеки епархїи паднахъ въ рѣцѣ-тѣ на самозванни-тѣ Константинополски Гръци или Фанаріоти. Ные заварихме още тѣхно-то господаруванье между Българе-тѣ и добръ знаемъ какво бѣше това Господаруванье. Но това, на което ные сме свидѣтели, то е само една сѣнка отъ онова фанаріотско владычество, подъ което сѣ живѣли наши-тѣ отци и предци въ минѣли и въ предидущи-тѣ вѣкове. Подъ видъ на духовни пастыри, Фанаріоти-тѣ по естество-то си сѣ были губители на духовно-то просвѣщеніе, сѣятели на духовни мракъ. Всички имъ животъ, всички-тѣ тѣхни дѣла сѣ единъ най ясенъ примѣръ на едно най-низко правствено паданье, недостойно за чловѣческа-та природа. Но нѣка прекратимъ свои-тѣ думи, да не бы нѣкой да ни обвини въ нѣкаква злоба противъ Фанаріоти-тѣ. Оставяме на страна и списанія-та на много писатели, които сѣ най-живи чърти сѣ изобразили фанаріотинъ-тѣ, но кои-то по своята народность и по сила-та на рѣчи-тѣ си могатъ да на сегашни-тѣ фанаріоти възможность да въз-